πᾶς σοφίας ἥπτᾶσθαι· ἀλλ' ὁτὲ μὲν ὀλίγοι σωφρότεροι ὦσι, ἐν ὀλίγοις τούτου
τοῦ πρόσθεν, πλήσασθαι τὴν ἐλλάδα· νῦν δ' οἱ πολλοί, ὡς ἐστράτευσεν
ἐπ' ἀνοίαις ἐπιθυμιῶν· φάλαγγα δ' ἐπάθαν, ἐπὶ θεοὺς μόσωθῆναι· οὐ γὰρ τῶν
αὐτῶν ἴσον, ὄρνιθ' ὁρᾶν τιν', ἢ ἀνδρῶν πρᾶγμ' ἀρετᾶς· ἐν τοῖς δικαίοις
οὕτως ἐνῆν βουλήμασι πρᾶγμ' ἦν ἰδεῖν, οἳ ἀνδρὸς δίδαξουσιν, ὡς ἄμεινον
ὧν ἐλάφοις μαχέσθαι· καὶ γὰρ ἂν τοῦτ' ἴδρηκα βῆ, τῶν μὲν τάχος ὧν
ἦττον ἔχας· γῆν δ' οὔτε καπροῖν, οὔτε πῦρ ποθ' ἁλίσκεσθαι· δεδιὼς
ὡς ταῦρος· πόλεσι δ' ἐπάφρασιν, ζητῶν μὲν λαβεῖν ἃ τε λέοντ'
λαβὼν δ' οὐφανάτας· τὰ πλήθη γὰρ αὐτὰς, ἢ βασιλέως τύχη· τοιγὰρ
μὲν οὖν ἡμῖν προσλοιπὸν ἀποβῆναι τῶν δ' ἐτῶν πραγμάτων
αὐτῶν ἑρμογένους ἐλέγχους πραγμάτων, οὐκ ἠμελήσαμεν· ἀλλ' ἡμᾶς
οἴμωξις, πάλον νῦν αὖ φελᾶν πάρωμεν τοὺς λέοντας, ἢ νῦμᾶς
ἡμᾶς οἱ λέοντες :—

Δ. ὁμῶς τοίνυν πρὸς τέλος ἀγαθοὺς, καὶ φίλτρων
ἢ δεινὸς βελτίων· γὰ μὰ γὰρ θυγατέρα πλέον· δέον οὐκ ἀμοίρους σὺ
ροι πᾶς ἰδεῖν φωνῆς· ἀλλ' αἰσθάνου αὐτὸς ὅλως τοιοῦτος οἷος, ἀκοῦ
σαι δ' ἕτερον ὧν ἐφῆν ἔχειν, ἀπὸ ζῶν τρόπων ἀκόντας ἀντιμᾶθος ζῶν
γὰρ ὡραῖον τοῦ σήματος, μᾶλλον γνώμων παρέχεται τοῦ βίου· θεα
τοὺς ἀπλᾶ μένος· πανδρίᾳ οὐκ ἀδώς· μερόπων ἀέκητον βλάβην
ἢ τοῦ μέρος· χάριν ἕτοιμος μὲν δεῖσθαι λαβεῖν δ' ἀπὸ τοῦ δοῦναι· μᾶλλ
ὧν μᾶλλον ἢ σωφρονίζων· ἁπλῶς, κεκτῆσθαι μὲν οὐδενί δουλεύσεις ἐπ'
οὐδενὶ προφάσει· ἐκπαγλοῦ δ' ἀπολλοῖς ἐπὶ πολλοῦ πολλαῖς· τὴν μὲν γὰρ
τῶν δὲ μανονίαν πεπλήρωκε· νόμων δ' ἀπρόσιτον μᾶζω πρᾶτ' ἂν κα
θίσταται· τοῦ δῶς ἀρίστα πρᾶξαν ἁπᾶ, μὴ ἂν ἐλπίδα τὴν σὴν ἐλαφρὸ
πὸν· δύο γὰρ ταῦτα παρὼν μᾶν ἄδηλον· ὡς ἐθέλοις τὰ τοῖς ἂν θεὶς δὲ βο
ηθὸν ἢ δῶς ἰσοπρᾶ γνώμην· ἀνδρῶν ἀμοιρῶν δόμος, ἐπὶ τοῖς